

8/145. 13 Decembris 1824.

M. G. Foss.

Ind givend migge ud Gyngemaal, som
saa morak, nu og nu blinde ofror nu
"dansk", nu du, jeg nu agter at gøre
de Gjinstand for nu Tala, du Gyng-
maal unuelig: hvad er det?
Gue forst, eller i det mindste
nu af de forst almindelige Un-
"dansk" forst, som mere forst
forstend udfældende i dets lige:
"enlige forst, men ~~indvunden~~
gmaad nu det? Manden gav:
"forst du mandt at adlyde,
Gvanden, at du man val at
forst, Gue indvunden med at
følge sin egne Lige og ma-
"ning", og derfor nu du ja, at
Manden Loven lige indvunden
Loy Ruse gave morak for:
"gjend udfældende sig for at
bylde du mandlige forst:
gmaad nu det? Undersøge
"for af dets Gyngemaal man
Loven indvunden journalig den Lige
"tals i de gode, lige Lige,

De Kongerige naar fulkomne
"Dere og Doms, og som sunder,
"kjende om for at for til dets
"Dere og at holde dem og færdig
"blant disse. — hvor
"ad? Sælendes gamle Philosopher
"en uafslutligem spjeld, lige som
"aristoteles af indie Skoleholdes The-
"bek; domene gamle de tal og, hvor
"mad, maagde og fremde; domene
"en der ufulde flere millioner for
"en, med der færdig begjæret
"i dets tal. — hvor
"ad? Sælendes færdig ufulde Dato-
"manden, ikke maagde sunder
"for at finde eller følge det det,
"som for at for eller ufulde, om
"den dets ~~ufulde~~ ufulde færdig
"ommand med, eller dog i det ufulde
"den gamle ufulde af at dets i
"harmen med gamle hængigter.
"for at ufulde, hvor der er adde,
"gammle Doms, naar man vil ufulde
"lige som dets begjæret af og
"indie ufulde ind, maagde
"lomme flere færdig, med
"der en gamle Doms for
"glad. — Disse Doms gamle
"ind lode og gamle og færdig og,

Herrens og fiddens og stuaa og løba
og yfste, og gud somd smad uord
In samme maadtil gjørn for dettes
skæjdet. - Man har blodd i sine
sørl og hmidt. mine dattet vi
Sag indblomme ah more lige broget. -
Dns nu forst iugne Dag, ah jo
færdome ~~forbunden~~ maan loq-
"gu sit hjoerud i blodd forst al sign
sine dorte, og hjoerbunden sine
Ejnerne smad der nu dakt. -
Og du lorde pindakt, naar gav
paars smidude i sit daktude
med tillikende sijn og yad del
inviqst affordlnd, om den i
dette eller sijn Digh skal staa
komme foran eller bagstov
sijn eller dette ord, smor ofte
blomst gav ildet affordt i sine
lorde under sigelst, for at af-
gjørn inntenne skolegagnen
smad der nu dakt. - Den
skjeldigste Engo, inntenne Uig
og hjoerla, yad marken og i hjoer,
smor ofte maan ildet Engo og hjoer,
muntungud og dore meqst for de
almotligste under sigelst om smad
der nu dakt. - Jo sijn i gjerd,
smor dakt gav medt at saule
del under sine saule, og smor

glorifiekens Lijf sijnt ad wiing
fueren te nu nneq Gleda, grom
ofen sun mi iden dan, ad volter
og Glat, plaster og fucalro maer
gnydaad dwoth blok for ut og
skontik Gyrogoaal ou smad dor
nu dnt. — Og mid i du foor

Salen, grom violinon og basston
og Trombon og allagaande blueduad
Dyl bringe lauge rekken af
Laudsmidn te at goye, sam ou
quimuk, du frode yaa mar glo
mude gaud, gar man iden dor
lidt mofaruk ad fustromunator
gama maetuk forstuetu forid ad
morl ofen onkaltu Gyrogoaal
nllor karun yaa Laurd ?

ofe du mididn blok mnuuston,
fom faalndu buskioftigu sig ur
vudrosdgeton ou smad dor
nu dnt ? man sun indroki
"dnu Trombon, toye fildeligu
busatta mid Trombon, nllor dora
idnu, fwa gottigu Dnuustwali:
"ouen" og Arquiunabatoru sijnt
tjideligu ad grom kikkmed, ad
jue corniculayum og pidatum
iden nu midnu dardromosfor
indrogimou ignsundu te

gmodiourroun ou gmod skul nu,
nuð þu canoniceinn og nu om=
"vega dotpora jurois. — Dy=
"undarsafinn og curvinnu skrifnuð
mida þu þat þorhollu os nu, gmod=
"du nu afrikauska gmodunnu
þuinnu gjmullijdu af þu i æsinn=
"tal þorfaulnu skrifnuð al=
"morliga undarsögnesinn ou gmod
skul^{nu} og þu curvinnuð ikka
mava gæmdu af þu i þu
eid þu þu og þu, alinn þu þu
"unda þu þu! þu þu og þu þu,
þu þu þu, þu allu þu þu þu
"light og þu þu þu gæm þu i
nu þu þu skul, þu nu þu
"þu allu þu gjmullijdu af þu
þorfaulnu skrifnuð þu þu
"þu nu þu þu nu skul.
nu þu þu þu þu þu þu af
allu þu undarsögnesinn ou gmod
skul nu þu þu þu þu. —
þu þu þu þu ikka al þu
mugak gldaliga. — þu þu þu
þu þu þu og þu þu, og þu
þu þu þu og þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu
nu, þu þu þu þu þu
og þu þu þu, þu, þu,

og klæder, siglede og brennede, sed
 og bændene for at forsvare gnaad
 den nu, og man nu omfjerd
 komer til hiet og om: de elste
 fædder i bygdene: de højeste der
 nu højeste bænd: de første Hallin
 nu der, der ved samme landsting:
 at der som siges der, med
 syngne de gamle bænd: og at
 der yaa fordele den givende nu
 de nye der, der med det for
 det elste navn, saasom Erig
 "gnaad der, Noma der, honden
 der, og: det ~~Loge~~ ^{Loge} ~~der~~ ^{der}
 der, som man kunde den
 vilde bænd for yaa fordele,
 inden navn af den der eller
 forvalde der, blot det det med
 "med nu siges, der som sin
 konger i hiet.

Turne dog kin
 og nu dog den
 sauen,

efter der, sig som den sig, kin
 nu: det skulle den til gnaad nu
 "den siges den kinen med af mig
 om gnaad der nu der. - Vestig
 terrent og sig der med siges
 bænd til fædder af den der,
 man der bænd den med der,
 om sig skulle den at tal siges

om den Hdm, som pudslo dig i
i Dag, fæstliggeholdt. — Han var i den
"færdig af mod Hæder, som høj-
"agtelse og hængemugad, og døde
nu ved, thi han forlyvde sig til
"delig; som nu mælsig
und monen anden og for
Linnæus bød, og disse gamle
være ikke den æstetiske Linnæus
om den skul og ved det samme
danske det af man ved. — Al den
Linnæus maatte begynde sig, og
at den, som den end lader sig
gjøre, maatte blive for
den Linnæus, som den end
skal findes i den end den
som den Linnæus! nu vil
og den Linnæus, og den Linnæus
sige, at den Linnæus den Linnæus
Linnæus, da nu jeg vil
ved at jeg den Linnæus.

Sagen

L.